

[Udenrigsministeren.]

Hækkerup, hr. Ole Bjørn Kraft og hr. Lannung, fremsatte ønske om, at der bliver givet en mere regelmæssig skriftlig orientering om udenrigspolitiske forhold. Der er blevet nævnt sådanne gråbøger, som udenrigsministeriet tidligere har udgivet; der blev nævnt en dokumentarisk fremstilling, der hastigt fulgte begivenhederne op, og der blev nævnt et ønske om udklip fra udenlandske aviser og koncentratrater af tidsskriftartikler. Jeg synes, det er ganske rimeligt, at sådanne ønsker kommer frem. Vi søger jo i forvejen over for udenrigsnævnet at give en løbende mundtlig orientering, og vi søger også i situationer, hvor problemerne særlig hastigt er i udvikling, at følge dem med disse mundtlige orienteringer, ligesom vi fra tid til anden har givet skriftligt materiale, vel egentlig temmelig regelmæssigt. Men jeg er ganske indstillet på, at vi forsøger en mere systematisk orientering. Det er dog klart, at hvis en sådan systematisk skriftlig orientering skal være andet end nye papirdynger, hvis det skal være en dybtgående analyse, en klar, kort, gennemtænkt og gennemarbejdet oversigt, kræver det arbejdskraft. Hvis det er det, man ønsker — og det går jeg ud fra det er — tror jeg, jeg må bede om at få lejlighed til nærmere at overveje det, og at det også må blive drøftet i kommissionen vedrørende udenrigsministeriets fremtid. Det er klart, at hvis der her skal gøres et virkelig alvorligt og dybtgående stykke arbejde, så kræver det arbejdskraft, og så koster det penge. Men selve det, at ønsket bliver fremsat, kan jeg og udenrigsministeriet i og for sig kun glæde os over, og vi vil meget gerne medvirke.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel beskæftigede sig med markedsplanerne og sagde her, at han havde lagt mærke til, at ordet „brobygning“ ikke fandtes i min fremstilling. Jeg vil nu gerne sige, at det beror på en ren tilfældighed; der ligger ikke nogen politisk tanke bag. Det er klart, at bestræbelserne for at skabe et stort europæisk marked og for at finde frem til en bred europæisk løsning fortsat ligger forrest for de syv lande i frihandelsområdet, og jeg kan fuldt ud svare ja til den opfordring, det ærede medlem hr. Ole Bjørn

Kraft rettede til regeringen om stadig at holde sig dette mål for øje og ikke gennem beslutninger af den ene eller den anden art lægge hindringer i vejen for, at denne brede løsning til syvende og sidst kan lykkes. Men jeg er naturligvis enig med de forskellige talere, derimellem det ærede medlem hr. Per Federspiel, der udtrykte tvivl om, hvor hurtigt denne løsning ville kunne nås. Jeg tør lige så lidt i dag som ved tidligere lejligheder udtale mig optimistisk i den henseende.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel vender stadig tilbage til sit ønske om, at Danmark skulle forsøge at løse sine markedsproblemer ved en associering til de seks. Han spurgte mig, om de meddelelser, der er indløbet om mulige ændringer i den britiske politik over for de seks, ikke kunne give os grund til nye overvejelser. Jeg vil svare på den måde, at jeg tror, at de forlydender, der har været fremme i pressen om en radikal ændring i britisk politik i forhold til fællesmarkedet, er forhastede; men jeg vil hertil føje, at i jo højere grad England nærmer sig til fællesmarkedet, desto mere må det være gjort lettere for os at gøre noget tilsvarende. Med andre ord: mulighederne for, at man fra den engelske regerings side skulle ændre sine hidtidige linjer og i højere grad nærme sig fællesmarkedet ser jeg ikke som noget truende eller som noget afskrækkende, men tværtimod som tendenser, vi måtte hilse velkommen, og som måtte gøre det muligt også for os at gennemføre en tilsvarende linjeføring i dansk markeds politik. Men som sagt tror jeg, at de meddelelser, der har været fremme i pressen om en ændring i den britiske politik, er overdrevne og forhastede.

Den nye organisation, der skal efterfølge OEEC og have USA og Canada med sig som medlemmer, må på adskillige punkter blive anderledes end OEEC. Det er indlysende, at bliver de to nordamerikanske stater fuldt ud medlemmer af denne organisation, må vi alle tage hensyn til disse to nye medlemmer, for ellers havde organisationens omdannelse jo ingen mening. Men i de foreløbige udkast til det, der skulle blive til den konvention, som skal danne basis for OECD, har man udformet regler, hvorefter landene kan holde sig